

началниците смѣщеніе, или кой, опредѣлявамъ, и оставамъ царството Македонско да го властвѣва възлюбленный ми Пердікка, който да има майка ми Олимпіада като майка, и тѣя да го има като сынъ. Възлюбленната ми невѣста Роксандра да земе, и да я заведе въ Македоніа, да сѣдатъ заедно съ майка ми, и ако роди дѣте мъшко, гдѣте е непраждна, да се нарече дѣтето Александръ, и да има властѣта за да стане царь: ако ли роди женско, да иматъ попеченіе за да го үженатъ. Още оставамъ на-Птолемеа сички Егѳпетъ и Александріа: на-Селевка, Персіа и Вавлона: на-Антигона, Кілікіа: на-Філона, Мидіа: на-Пуллона, Фругіа и Лудіа: на-Малеагра, Памфүліа: на-Еүменіа, Кападокіа: на-Касандра, Лукіа и Елиспонтъ: на-Васімахъ, Фракіа: на-Антипатра, Понтіки: на-Оксварта, Бактріани: на-Філіппа, Індіа: на-Фратаферна, Парсія и Ирканиа: а Персіа и Месопотаміа оставамъ на-Овліа. На тѣя мѣста що вы оставамъ, заповѣдамъ ви да вярдите правдата, камъ сиромасыте да показовате любовъ, да не лихосимствувате, и да не правите неправды, за що ще үмрете, и нищо не ще придовіете, както азъ днесъ. Оставамъ още 100: крини жалтицы да ги раздадете по-сиромаси, вдовицы и сирацы. Който войнъ е сиромашъ и старъ, и иска да се отиде на мѣстото, да му дадете пары, гдѣто да го възблагодарите за да си отиде въ кѣщата си да ме помне. Още поклѣвамъ за що когато излѣзне дѣшата отъ тѣлото ми, и ме остави голъ, да направите единъ ковчегъ златенъ, и да тѣрните тѣлото ми въ-